

تأثیر نیتروژن و تنش خشکی بر کارآیی تجمع، انتقال مجدد نیتروژن و میزان پروتئین دانه در لوبیا قرمز رقم امیدبخش D81083

آرش محمدزاده^{1*}، ناصر مجنون حسینی² و علی احمدی³

1. دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

2. دانشیار پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

*Email: a_mohammadzadeh@ut.ac.ir

چکیده

به منظور بررسی واکنش لوبیای قرمز به سطوح مختلف کود نیتروژن و تنش خشکی و تأثیر این عوامل بر کارآیی تجمع و توزیع مجدد نیتروژن و همچنین پروتئین دانه، آزمایشی به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با چهار تکرار در سال 1388 اجرا گردید. در این آزمایش تنش رطوبتی به عنوان فاکتور اصلی در سه سطح آبیاری کامل (I1)، تنش خفیف خشکی در مرحله گلدهی (I2) و غلاف‌بندی (I3) و سطح کود نیتروژن به عنوان فاکتور فرعی در چهار سطح صفر، 25، 50 و 75 کیلوگرم نیتروژن در هکتار در نظر گرفته شدند. نتایج نشان داد که تنش خشکی و نیتروژن تأثیر معنی‌داری را در سطح احتمال 1 درصد بر صفات انتقال مجدد نیتروژن، کارآیی انتقال مجدد نیتروژن، کارآیی زراعی مصرف نیتروژن، کارآیی تجمع نیتروژن و پروتئین دانه داشت. اثر متقابل تنش خشکی×نیتروژن نیز بر روی کارآیی زراعی مصرف نیتروژن معنی‌دار بود. نتایج نشان داد که بیشترین و کمترین مقدار پروتئین دانه و کارآیی تجمع نیتروژن به ترتیب مربوط به تنش خفیف خشکی در اوایل مرحله پرشدن غلاف (I3) و آبیاری نرمال (I1) بود. بیشترین انتقال مجدد نیتروژن و کارآیی انتقال مجدد نیتروژن در تنش خفیف خشکی در مرحله گلدهی (I2) و بیشترین کارآیی زراعی مصرف نیتروژن نیز در تیمار آبیاری نرمال حاصل شد. در سطح کودی 75 کیلوگرم نیتروژن در هکتار، بیشترین انتقال مجدد نیتروژن، کارآیی انتقال مجدد نیتروژن و میزان پروتئین دانه به دست آمد. در حالیکه بیشترین مقدار کارآیی تجمع نیتروژن و کارآیی زراعی مصرف نیتروژن به ترتیب در سطوح کودی 50 کیلوگرم نیتروژن در هکتار و شاهد حاصل شد. تیمار آبیاری نرمال و مصرف 50 کیلوگرم نیتروژن در هکتار بالاترین، و تیمار تنش خفیف خشکی در مرحله پر شدن غلاف با مصرف 75 کیلوگرم نیتروژن در هکتار پایین‌ترین کارآیی زراعی مصرف نیتروژن را نشان داد.

کلمات کلیدی: نیتروژن، تنش خشکی، کارآیی زراعی مصرف نیتروژن، انتقال مجدد نیتروژن، لوبیا

مقدمه

حبوبات از منابع مهم غذایی و سرشار از پروتئین برای تغذیه انسان و دام به شمار می‌روند (مجنون حسینی، 1387). در این میان لوبیای معمولی مهمترین لگوم خوراکی بخصوص در کشور های در حال توسعه است. تنش خشکی و کمبود مواد غذایی در خاک، بویژه کمبود نیتروژن از تنش‌های غیرزیستی شایع در تولید لوبیا محسوب می‌شوند (مجنون حسینی، 1387). مقادیر کافی از عناصر غذایی همراه با فراهم بودن آب از عوامل مهم در دست یابی به عملکرد بالا به شمار می‌رود. از آنجایی که میزان نیتروژن دانه یکی از پارامترهای اصلی کیفیت در محصولات لگوم دانه‌ای است، تسهیم و توزیع نیتروژن در بخش های رویشی و زایشی گیاه در لگوم های خوراکی فرایند بسیار مهمی

است که عملکرد نهایی پروتئین دانه را تعیین می کند. بخش اعظم این نیتروژن به برگ های جوان در حال رشد اختصاص می یابد، به طوری که این برگ ها قبل از تکمیل رشد بیشترین میزان نیتروژن را دارند. پس از این مرحله برگ ها صدور نیتروژن را آغاز می کنند و در این مرحله علاوه بر ورود نیتروژن به صدور آن هم می پردازند (احمدی و احسان زاده، 1383). لولیر و همکاران (1999)، براساس نتایج آزمایشات خود بر روی نخود اظهار داشتند که میزان تجمع نیتروژن در دانه بسته به شرایط محیطی بسیار متغیر است. این تنوع به نظر می رسد که به در دسترس بودن نیتروژن برای گیاه وابسته باشد. براساس این نتایج محتوای نیتروژن دانه با افزایش نیتروژن در دسترس گیاه افزایش و با کاهش آن، کاهش می یابد. براساس نظر سینکلرو دویت (1999)، در طول مرحله پر شدن دانه، نیاز دانه به نیتروژن بیش از میزانی است که توسط گیاه در آن زمان جذب می شود، در نتیجه لازم است توزیع مجدد نیتروژن از بخش های رویشی گیاه صورت بگیرد و به دانه های در حال رشد برسد تا نیتروژن دانه تامین شود. در چنین شرایطی از دست دادن نیتروژن توسط بافت های رویشی با بدست آوردن آن توسط دانه همزمان صورت می گیرد. وسترن و همکاران (1985) گزارش کردند که ارقامی که عملکرد پروتئین بالایی دارند در انتقال مجدد نیتروژن از بخش های رویشی به دانه، نسبت به سایر ارقام تواناترند.

مواد و روشها

آزمایش در مزرعه آموزشی - پژوهشی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران واقع در شهرستان کرج در خرداد ماه سال 1388 اجرا گردید. طرح آزمایشی مورد استفاده در این تحقیق کرت خرد شده در قالب بلوک های کامل تصادفی با چهار تکرار بود. تیمارهای آزمایشی عبارت بودند از تیمار آبیاری در سه سطح به صورت: آبیاری نرمال در طول دوره رشد (شاهد)، قطع آبیاری در آغاز گلدهی و قطع آبیاری در آغاز غلاف بندی بود و تیمار کود نیتروژن (از منبع اوره) در چهار سطح شامل: عدم مصرف کود نیتروژن (شاهد)، و مصرف 0، 25، 50 و 75 کیلوگرم نیتروژن در هکتار بود. کود لازم برای هر خط کشت در کنار همان خط به صورت نواری توزیع گردید و پس از پوشاندن روی کود با خاک، آبیاری انجام شد. تیمارهای آبیاری به کرت های اصلی و تیمارهای کود نیتروژن به کرت های فرعی تخصیص داده شد. میزان انتقال مجدد نیتروژن از رابطه زیر محاسبه شد. (پاپا کاستا، 1991)

$$b - a = \text{میزان انتقال مجدد نیتروژن}$$

- کارایی انتقال نیتروژن با کمک فرمول زیر محاسبه شد. (پاپا کاستا، 1991)

$$100 \times a / \text{میزان نیتروژن انتقال یافته} = \text{کارایی انتقال نیتروژن}$$

کارایی تجمع نیتروژن نیز طبق رابطه زیر محاسبه گردید:

وزن ماده خشک کل بوته در زمان برداشت / وزن نیتروژن کل بوته = کارایی تجمع نیتروژن

که در این روابط :

a- میزان نیتروژن موجود در بخش های مختلف گیاه در مرحله رسیدگی بجز دانه .

b- میزان نیتروژن موجود در بخش های مختلف گیاه بعد از گلدهی.

c- میزان نیتروژن موجود در دانه در مرحله رسیدگی

- و d کل محتوای نیتروژن در تمام بخش های گیاه در مرحله رسیدگی بود.

برای انجام تجزیه واریانس از نرم افزار MSTAT-C استفاده شد و مقایسه میانگین ها بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح 5% انجام پذیرفت.

نتیجه گیری

نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که تاثیر سطوح مختلف آبیاری و نیتروژن بر صفات پروتئین دانه، انتقال مجدد نیتروژن، کارایی انتقال مجدد نیتروژن، کارایی تجمع نیتروژن و کارایی زراعی مصرف نیتروژن در سطح احتمال یک درصد معنی داری بود. اثر متقابل سطوح آبیاری و کود نیتروژن فقط بر کارایی زراعی مصرف نیتروژن معنی دار بود (جدول 1). تنش خفیف خشکی در اوایل مرحله پرشدن غلاف (I3) بیشترین و آبیاری نرمال (I1) کمترین درصد پروتئین دانه را نشان داد (جدول 2). احتمالاً افزایش درصد پروتئین دانه در شرایط تنش به طور عمده مربوط به افزایش نسبت پروتئین به نشاسته در دانه باشد. جلیلیان (1384) گزارش کرد که در شرایط تنش، درصد پروتئین نخود در اثر کاهش سهم نشاسته در دانه افزایش می‌یابد. تیمار 75 کیلوگرم نیتروژن در هکتار (N3) بالاترین و تیمار عدم مصرف نیتروژن (N0) پایین ترین میزان پروتئین دانه را داشتند (جدول 2). گنجی پور (1385) و جلیلیان (1384) نیز گزارش کردند که میزان نیتروژن قابل دسترس گیاه نقش مهمی در محتوای پروتئین دانه دارد. بیشترین و کمترین میزان انتقال مجدد نیتروژن و کارایی انتقال مجدد نیتروژن از بخش هوایی به ترتیب مربوط به تیمار تنش خفیف خشکی در اوایل مرحله گلدهی (I2) و آبیاری نرمال (I1) بود (جدول 2). به نظر می‌رسد که در شرایط آبیاری نرمال جذب نیتروژن بعد از گلدهی نیز همچنان ادامه داشته و بخشی از نیتروژن دانه از این بخش تامین شده است و درصد کمتری از نیتروژن ذخیره شده در بخش هوایی برای هردانه فرستاده شده است. اما در شرایط تنش خشکی به سبب محدودیت جذب، نیتروژن دانه بیشتر از نیتروژن ذخیره شده در بخش هوایی تامین شده، بنابراین درصد انتقال مجدد نیتروژن در چنین شرایطی بالاتر است. افزایش سطح نیتروژن نیز منجر به افزایش انتقال مجدد نیتروژن گردید بطوریکه تیمار 75 کیلوگرم نیتروژن در هکتار (N3) بیشترین و تیمار شاهد کمترین مقدار این صفت را داشت که این با نتایج آزمایشات گنجی پور (1385) و عیسوند (1381) مطابقت دارد. عیسوند (1381) با اشاره به کاهش هدر روی نیتروژن در شرایط تنش خشکی اینطور اظهار داشت که تنش خشکی سهم افزایش نیتروژن دانه از طریق جذب آن را می‌کاهد، و بدین ترتیب کارایی انتقال مجدد نیتروژن افزایش می‌یابد. بیشترین و کمترین کارایی تجمع نیتروژن به ترتیب مربوط به تیمار تنش خفیف خشکی در اوایل مرحله پرشدن غلاف (I3) و آبیاری نرمال (I1) بود (جدول 2). بروز تنش خشکی بدون اینکه بر تجمع نیتروژن تاثیر معنی‌داری بگذارد موجب کاهش تجمع ماده خشک در گیاه شده و در نتیجه کارایی تجمع نیتروژن در گیاه را افزایش می‌دهد. بررسی اثر مقادیر مختلف نیتروژن بر کارایی تجمع نیتروژن نشان داد که تیمار عدم مصرف نیتروژن (N0) بیشترین و تیمار 50 کیلوگرم نیتروژن در هکتار (N2) کمترین کارایی تجمع نیتروژن را داشت (جدول 3). هرچند افزایش کاربرد نیتروژن موجب افزایش تجمع آن در گیاه نیز شد، اما این افزایش به اندازه ای نبود که بتواند افزایش تجمع ماده خشک در گیاه را جبران کند و در نتیجه کارایی تجمع نیتروژن با افزایش کاربرد نیتروژن کاهش یافت. اعمال تنش بخصوص در مرحله پر شدن غلاف کارایی زراعی مصرف نیتروژن را کاهش داد. به نظر می‌رسد در شرایط آبیاری نرمال، میزان جذب نیتروژن از خاک افزایش یافته باشد، علاوه به دلیل عدم وجود محدودیت منبع فتوسنتزی عملکرد دانه نسبت به میزان نیتروژن مصرفی افزایش یافته در نتیجه کارایی زراعی مصرف نیتروژن افزایش داشته است. این نتایج با گزارشات تاینند و همکاران (2007) و فریتسچی (2003) مطابقت داشت.

جدول 1. تجزیه وایانس پروتین دانه، انتقال مجدد نیتروژن، کارایی انتقال مجدد نیتروژن، کارایی زراعی مصرف نیتروژن و کارایی تجمع نیتروژن

منابع تغییرات	درجه آزادی	پروتئین دانه	انتقال مجدد نیتروژن	کارایی انتقال مجدد نیتروژن	کارایی تجمع نیتروژن	کارایی زراعی مصرف نیتروژن
بلوک	3	0/275 ns	3/221 ns	119/025 ns	4/034 ns	16/779 ns
آبیاری	2	12/741 **	259/223 **	5392/484 **	63/386 **	826/185 **
خطای a	6	0/615	1/134	21/906	1/519	27/976
نیتروژن	3	19/274 **	287/079 **	86/116 **	17/413 **	349/814 **
آبیاری*نیتروژن	6	0/328 ns	4/272 ns	48/639 ns	2/877 ns	47/879 **
خطای b	27	0/537	2/387	35/067	1/406	3/472
کل	47					
ضریب تغییرات (%)		3/25	7/94	10/27	8/62	9/72

** و * به ترتیب معنی دار در سطح یک و پنج درصد. ns غیر معنی دار

مقایسه میانگین صفات مورد مطالعه در سطوح آبیاری

سطوح آبیاری	پروتئین دانه (درصد)	انتقال مجدد (نیتروژن/گرم)	کارایی انتقال مجدد (نیتروژن/درصد)	کارایی زراعی مصرف (kg/kg)	کارایی تجمع (gr/gr) نیتروژن
I ₁	22 b	15/45 c	40/11 c	28/67 a	12/36 b
I ₂	22/18 b	23/5 a	76/73 a	19/52 b	12/88 b
I ₃	23/59 a	19/42 b	56/1 b	13/33 c	16/04 a

حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر وجود اختلاف معنی دار است.

به ترتیب: آبیاری نرمال، تنش خفیف خشکی در مرحله گلدهی و پرشدن غلاف. I₃ و I₂ و I₁

مقایسه میانگین صفات مورد بررسی در سطوح نیتروژن

سطوح آبیاری	پروتئین دانه (درصد)	انتقال مجدد (نیتروژن/گرم)	کارایی انتقال مجدد (نیتروژن/درصد)	کارایی زراعی مصرف (kg/kg)	کارایی تجمع (gr/gr) نیتروژن
N ₁	20/99 c	12/53 c	45/03 b	—	15/3 a
N ₂	22/42 b	20/13 b	61/34 a	17/5 b	14/07 b
N ₃	22/79 b	21/20b	60/7 a	25/22 a	12/54 c
N ₄	23/5 a	23/97 a	63/52 a	16/82 b	13/13 bc

حروف غیر مشابه در هر ستون بیانگر وجود اختلاف معنی دار است.

N₁، N₂، N₃ و N₄ به ترتیب مقادیر 0، 25، 50 و 75 کیلوگرم نیتروژن در هکتار می باشند.

منابع

- احمدی، ع. و پ. احسان زاده، 1383. مقدمه ای بر فیزیولوژی گیاهی (ترجمه). انتشارات دانشگاه تهران. جلد اول
- جلیلیان، ج. و ع. مدرس ثانوی و ح. صباغ پور 1384. اثر آبیاری و تراکم بوته بر عملکرد و میزان پروتئین چهاررقم نخود در شرایط دیم. مجله علوم کشاورزی و منابع طبیعی. سال دوازدهم شماره 5. صفحات 1-7.
- عیسوند، ح.، 1381 اثر تنش خشکی و زمان بندی مصرف کود ازته بر رشد و عملکرد محصول، کیفیت نانواپی والگوی نواری پروتئین های ذخیره ای دانه گندم (رقم مهدوی). پایان نامه کارشناسی ارشد زراعت، پردیس کشاورزی و منابع طبیعی، دانشگاه تهران.
- گنجی پور، ب.، 1385. بررسی رشد و عملکرد لوبیا در سطوح مختلف کاربرد نیتروژن و تراکم بوته در شرایط آب و هوایی رامین. پایان نامه کارشناسی ارشد. دانشکده علوم کشاورزی، دانشگاه شهید چمران، اهواز.
- مجنون حسینی، ن.، 1387. زراعت و تولید حبوبات. انتشارات جهاددانشگاهی تهران. ص. 287
- Fritschi, F.B. ; Roberts, B.A. and Travis, R.L., 2003. Respon of irrigated acala and pimma cotton to nitrogen fertilization : growth, dry matter portioning and yield . Agron. J. 95, 133-146.

- Lhuillier, A. ; Munier,G. and Bertand, N. 1999. Influence of Nitrogen Availability on Seed Nitrogen Accumulation in pea.Crop. Sci.,39: 1741-1748.
- Papkosta, D. K. and Gagianas, A. A. 1991. Nitrogen and Dry Matter Accumulation, Remobilization and Losses for Mediterranean Wheat During Grain Filling. Agron. J.,83: 864-870.
- Sinclair, T. R. and de Wit,C. T. ,1999. Photosynthate and nitrogen requirements for seed production by various crops. Science. 38:565-567.
- Westerman, D.T.; L.K. Porter, and W.A. Odeen. 1985. Nitrogen Partitioning and Mobilization Patterns in Bean plants. Crop Science. vol. 25:225-229.
- Thind, H.S., Aujla, M.S. and Buttar G.S., 2008. Respons of Cotton to various evels of Nitrogen and Water applied to normal and paired Sown Cotton under drip Irrigation in relation to check – basin.